

[Offersen.]

Vilkaar. Sagen bliver i det Tilfælde at afgøre ved en Landvæsenkommission, jfr. Lov af 30. December 1858.

§ 4 bestemmer, at en Panthaver, der lader en Parcel udgaa af sit Pant, ikke skal kunne fortrænge Retten til en paa Matrikulkortet vist Vej, der har været en Forudsætning for Parcens Frastykning.

Det er særlig med Hensyn til de ældre Bestemmelser, der har været Vanskeligheder, men selv om Kontrollen havde været stærkere baade fra Matrikulkontorets og fra Kommunalbestyrelsernes Side, kunde man ikke ad den Vej fastslaa en Vejret. Det er ganske vist saaledes, at naar en Parcel udstykkes, skal Sagen anbefales af Kommunalbestyrelsen; denne paaser, om der findes Vej til Parcellen. Men man kan ikke samtidig fastslaa, om der er en Vejret; det bliver et juridisk Spørgsmaal.

Jeg tror, at en Lovgivning som den foreslaaede vil have sin store Betydning for, at alle disse Tvistsspørgsmaal kan løses paa god og forsvarlig Maade, og med disse Bemærkninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Rytter: Lovforslaget er reelt en Afgivelse fra de Regler, der indeholdes i Tinglysningsloven, idet man i Tinglysningsloven har det Princip, at Rettigheder over en fast Ejendom skal fremgaa af Tinglysningsprotokollen. I Fjor vedtog vi en Lov, hvorefter Rettigheder over fast Ejendom, der maa antages at være gyldig stiftet uden Tinglysning før 1. April 1927, ogsaa fremtidig bevarer deres Gyldighed uden Tinglysning. For Vejrettigheder har der imidlertid vist sig Trang til en større Retsbeskyttelse. Den højtærede Justitsminister nedsatte derfor i 1936 en Kommission til at søge dette Forhold ordnet, og det er sjældent, at et Lovforslag er i den Grad velgrundet som det foreliggende.

Den højtærede Justitsminister har ogsaa været forsigtig ved Fremsættelsen og har indhentet Erklæringer fra alle interesserede Parter: Landbrugsministeriet, Indenrigsministeriet, Dommerforeningen, Kreditforeningerne, Hypotekforeningerne, Købstadforeningen og De samvirkende Sogneraadsforeninger. De er alle gaaet ind for Lovforslaget, og jeg kan heller ikke se, at der i Princippet er noget at indvende.

Grundlovens § 80 med Hensyn til Erstatning sker fuldt ud Fyldest her, idet det udtrykkeligt er sagt, at naar der er Tale om Ekspropriation, skal der gives fuld Er-

statning. Ligeledes har Justitsministeren fulgt et Princip, som jeg synes er yderst tiltalende. I en enkelt Retning har det været en Forudsætning for Kommissionen, at Tilkendelse af Vejret ikke maa medføre uforholdsmæssig Skade for den tjenende Ejendom, og Ministeren har saa sagt: Det vil vi ikke nøjes med som en Forudsætning, men vi vil optage Regelen i selve Lovteksten. Det synes jeg er rigtigt.

Derfor kan jeg i det store og hele tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Gennemførelse af dette Lovforslag. Enkeltheder vil det maaske være rimeligt at se paa i et Udvalg, men det vil der muligvis senere blive stillet Forslag om.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag er bygget over en Betænkning afgivet i Februar 1937. Lovforslaget blev fremsat i Februar 1938, altsaa et Aar efter. Naar man kender det Tempo, vi har haft her i Landstinget i den forløbne Del af Rigsdagssamlingen, forbavses man noget over, at dette Lovforslag ikke er blevet fremsat noget før. Vi fra vor Side synes, at det havde været rimeligt, om Lovforslaget var blevet fremsat først paa Samlingen, saa vi havde haft noget mere at bestille i den Tid, der er gaaet. Saa kunde vi have faaet god Tid til Behandlingen i et Udvalg, og saa kunde de ogsaa have faaet nogen Tid til Behandlingen i det andet høje Ting.

Lovforslaget gaar jo ud paa at bringe ud af Verden i alt Fald en Del af de Uoverensstemmelser, der kan opstaa angaaende private Veje. Enhver, der har haft en Del med Sager angaaende private Veje at gøre, vil gerne være med til at bidrage til at gøre det lettere at faa saadanne Vejstridigheder ud af Verden, og jeg hilser for saa vidt Lovforslaget med Glæde.

Efter de Udtalelser, der foreligger om Lovforslaget, er der jo i Virkeligheden ikke andre end Kreditforeningernes staaende Udvalg, der har haft og har noget at indvende mod det. Fra den Side ønsker man, at Panthaverne i baade den tjenende Ejendom og i den Ejendom, der erhverver Rettigheden, skal have Lov til at udtale sig og tage Stilling til Sagen, inden den bliver endeligt afgjort. Jeg regner med, at det er et af de Spørgsmaal, som vi skal tale om, og som kan blive drøftet i Udvalget.

Et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa gerne vil spørge, om der ikke var Mulighed for at drøfte i Udvalget, angaar Nedlæggelsen af visse private Veje. Det foreliggende Lovforslag tager jo især Sigte